

Formanden: Folkethingsmanden for Frederiksberg Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Akler: Seg fravalder Ordet.

Formanden: Folkethingsmanden for Veile Amts 2den Valgkreds har Ordet.

Berg: Jeg skal ikke opholde Thinget med mange Ord, det er kun med Hensyn til det, der er sagt om Sædtillægsprincipet, at jeg gjerne vilde gjøre et Par Bemærkninger, navnlig i Anledning af, hvad der er fremsført af de ærede Medlemmer for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen) og for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther). Jeg skal ikke her indlade mig paa at veie Grundene for eller imod Sædtillæg, der kan vistnok være meget, der kan tale baade for og imod dette Princip. Jeg skal heller ikke erklære mig for en Modstander af Sædtillægsprincipet, men jeg skal udtale min Forundring over, at de to ærede Medlemmer først komme med deres Forslag iaar og ikke fremsatte det ifjor. De to ærede Medlemmer sadde jo i det samme Udvalg, der ifjor behandlede en Lønningslov, som omfatter en 6. à 700 kongelige Embedsmænd, men jeg har ikke hørt, at de ærede Medlemmer med et eneste Ord søgte at gjøre dette Princip gjældende, og naar det ærede Medlem her foran (Winther) siger, at det var umuligt, saa tager han meget feil, thi vi sadde i Udvalget over 3 Maaned, og der var saaledes Tid nok til at fremkomme med Forslag, men naar nu dette Punkt ikke engang saa meget som fik Leilighed til at blive debatteret i Udvalget, saa forekommer det mig, at det i alt Fald maa være en Forglemmelse, at det ikke kom frem. At den Maade, hvorpaa Winthers Forslagene ved selve Hærløvens Behandling kom frem, skulde have Indflydelse paa, at man ikke gik ind paa at vælge Sædtillægsprincipet for Lønningsloven, kan jeg aldeles ikke fatte. Jeg udtaler mig ikke imod de Ansættelser og de Grunde, som de ærede Medlemmer kunde have, men jeg siger, dersom det er af saa stor Vigtighed for Statens Finanser, for de vedkommende Embedsmænd og

Statteborgere at faae dette Princip indført, saa er det beklageligt, at man ikke søgte at faae det indført, da vi begyndte paa den første Reform i Lønningslovene efter den uhykkelige Fred. Hvorledes vil man nu faae forandret den Lønningslov, som jeg omtalte, der omfatter ca. 700 kongelige Embedsmænd, hvorledes vil man deri faae indført Sædtillægsprincipet? Jeg vil haabe, at man her ikke vil gaae hderligere med Lønningerne, end man gik ifjor, thi de Herrer ville erindre, at man endte med visse Classer af Lønninger, som ikke vare lidt høiere, end Ministeren selv havde foreslaet, men hvorledes vilde vi værges os imod, at man med Sædtillæget ikke ligefrem kommer endnu høiere. (Afbrydelse.) Ja, der havde været Stedet, hvor man kunde have anvendt sine Grunde for Sædtillæget, der var nemlig Tale om Mænd, der Allesammen havde staaet fra Dyrtidsaarene 1855—56 med midlertidig Lønningsforbedring, og der var endda flere Classer, der havde hderligere Tillæg. Begge disse Tillæg slog man fast og gav Mere, end Ministeren oprindeligt havde forlangt i Lovudkastet; men dengang skulde man, istedetfor alle disse 3 Gange Tillæg, have sat Sædtillæg, og dersom man havde gjort det ifjor, saa vilde man ubetinget have fulgt den samme Fremgangsmaade iaar, og saa kunde Finantsministeren aldrig være fremkommen med et Forslag, der gik i en anden Retning. Jeg udtaler mig altsaa hverken for eller imod Principet, men jeg udtaler blot min Forundring over, at de ærede Medlemmer først nu fremkomme med deres Tale om dette Princip, da der her kun er Spørgsmaal om en Skyndebedel af Embedsmænd imod dem, der var Tale om ifjor.

S. A. Hansen: De militære Lønningslove staae ikke i en saadan Forbindelse med de civile Lønningslove, at man af hine kan udbringe Noget med Hensyn til Sædtillægsprincipet. De militære Lønningslove ere givne for ganske andre Forhold, og desuden faae disse Folk Brødrationer. (Stemmer: Det er kun Underclasserne!) De ærede Medlemmer holde meget af at afbryde. Jeg skal bemærke, at jeg nylig har gjort gjældende, at det er de mindste Lønninger, der meest trænge til